

Háttéranyag

Felhasznált görög betűk

A matematikában gyakran kevésnek bizonyul a latin betűk készlete, és kénytelenek vagyunk görög betűket is alkalmazni. A jobb megértés kedvéért itt listában közöljük a szövegben előforduló kis és nagy görög betűket, nevükkel együtt.

α = alfa, β = béta, γ = gamma, δ = delta, ϵ = epszilon, ε = (var)epszilon, ζ = zéta, η = éta, θ = theta, ι = iota, κ = kappa, λ = lambda, μ = mú, ν = nú, π = pi, ρ = rhó, σ = szigma, τ = tau, φ = (var)fi, χ = khi, valamint

Δ = Delta, Π = Pi, Σ = Szigma, Φ = Fi.

A legtöbb népszerűsítő matematikatörténet nem vagy alig tartalmaz háttérforrásokat. Ebben a jegyzetben én sem akarom szövegekőzi hivatkozásokkal terhelni az Olvasókat, de azért itt utalok az irodalmi háttérre.

Kiindulásul saját egyetemi jegyzetem (Simonovits, 2009) szolgál, ahonnan gyakran egész bekezdéseket vettem át. A jelen jegyzet bizonyos fejezeteit már korábban közöltem az IPM-ben, A Természet Világában és a Középiskolai Matematikai Lapokban. Hivatkozhatnék a korábbi matematikatörténeti könyvemben megadott forrásjegyzékekre, de azért nem akarom elkerülni a rövid közvetlen hivatkozásokat. Freud (1981, szerk.) és Rényi (2005) több fejezetére is támaszkodtam, Gingyikin (2001)-től is átvettem számos megállapítást, például Leibnizről, Eulerről, Lagrange-ról, Laplace-ról, Gaussról és Poincaréről. Igényesebb olvasóknak ajánlom az egyetemi szintű Simonyi (1981), Kline (1972) és egyéb könyveket.

Következzék egy rövid forrásjegyzék.